



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IX. Quòd illi qui se peccatores generaliter fatentur, & tamen ab aliis manifestè argui non possunt, nullo modo sunt judicandi atque damnandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

rentia plecebant, aut synodali decreto aut Episcoporum iudicio esse condemnatos, quia necesse est ut qui divino non obediunt mandato, acriori coërceantur tormento; quatenus lex Dei vim sui juris obtineat, & improborum causa infestatio subvertere non prævaleat; sicut in Antiocheno Concilio diffinitum est ut qui Ecclesiam conturbare vel sollicitare perfliterit, tanquam seditiosus per potestates exteras opprimatur.

Quòd illi qui se peccatores generaliter fatentur, & tamen ab aliis manifeste argui non possunt, nullo modo sunt iudicandi atque damnandi.

CAPUT IX.

AT-quia de iudiciorum qualitate aliqua jam dicta sunt, nunc requirendum est utrum is qui generaliter se fatetur peccasse, & tamen in aliquo gravi delicto convinci non potest publicè deliquisse, excommunicatione sacerdotali plectendus sit an ne; quia inveniuntur plures, non solum de minoribus personis & plebe vulgi, sed etiam de sanctis viris, se peccatores coram Deo pronuntiasse, & inde magis veniam ac gratiam Domini quàm offensam promereri. Nam Moyses pro populo orans ad Dominum ait: *Dominus patiens & multa misericordia, auferens iniquitatem & scelera, nullumque innoxium derelinquens, qui visitas peccata patrum in filios & tertiam & quartam generationem, dimitte obsecro peccatum populi tui secundum magnitudinem misericordie tue.* Dixitque Dominus: *Dimisi juxta verbum tuum.* Hinc & Psalmista ad Dominum ait: *Delictum meum cognitum tibi feci, & in iustitiis meas non operui.* Dixi, pronuntiabo adversum me in iustitiis meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei. Et item: *Iniquitatem, ait, meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, & malum coram te feci, ut justificeris in sermonibus tuis & vincas dum iudicaris.* Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ne intres in iudicio cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Hinc & Iob dixit: *Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu qui solus es?* Et item: *Astra, inquit, non sunt munda in conspectu Dei. Quanto magis homo putredo, & filius hominis vermis.* Hinc & per Esaiam dicitur: *Ecce tu iratus es, & peccavimus. In ipsis fuimus semper, & salvabimur. Facti sumus ut immundus omnes nos, quasi pannus menstruatus universa iustitia nostre.* Hinc & per Hieremiam dicitur: *Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est ut ambulet & dirigat gressus suos.* Et rursus:

Cognovimus, inquit, Domine, impietates nostras & iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi. Ne nos des in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam. Hinc & Daniel in oratione ita dixit: *Peccavimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem iustitiam. Vertatur obsecro ira tua & furor tuus à civitate tua Hierusalem & monte sancto tuo. Propter peccata enim nostra & iniquitates patrum nostrorum Hierusalem & populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. Neque enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis.* Et paulò post: *Cum adhuc, inquit, loquerer & orarem & confiterer peccata mea & peccata populi mei Israel, ecce vir Gabriel, quem videram in visione in principio, citò volans, & tetigit me in tempore sacrificij vespertini, & docuit me, & locutus est mihi.* Ecce legislator pro populo peccatore humiles preces offerens, & ad misericordiam justum iudicem interpellando provocans, veniam peccantibus meruit. Sic & Rex atque Psalmista in iniquitatibus se conceptum & in delictis natum commemorans, profitetur se agnovisse peccatum suum. Et tamen propter hoc regnum non perdidit. Immo justificationem veraciter promeruit, ac sedem regni tam sibi quàm filiis suis perpetualiter confirmavit. Prophetè quoque se peccasse, iniquitatem fecisse simul cum populo pronuntiaverunt; & exaudiri à Domino citius meruerunt, angelicumque oraculum impetraverunt. Quis est qui humilem confessionem causam esse justè damnationis dicere ausus sit; maxime cum Sapientia manifestè dicat: *Qui abscondit scelera sua, non dirigitur.* Qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur. Nam & ipsa Veritas in parabola evangelica publicanum pro peccatis suis humiliter deprecantem Phariseo de propria iustitia arroganti suo iudicio prætulit. Et Apostolus Iohannes in epistola sua ita scribit, dicens: *Si dixerimus quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est & justus ut remittat nobis peccata nostra, & mundet nos ab omni iniquitate.*

Quòd falsa justificatio nihil profit, sed maxime obstat abutentibus ea.

CAPUT X.

DE falsa enim justificatione quid sentiendum sit, mox subjungendo ostendit, dicens: *Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, & verbum ejus non est in nobis.* Hinc & in Ecclesiaste

Pp